

# Infonex@



## Entrevista a Gabri G. Xatart

El jove santfruitosenc Gabri Garcia Xatart va tenir els seus inicis al FC Fruitosenc, com a jugador del primer equip i com a entrenador i coordinador. També a l'escola de futbol del municipi. La seva primera aventura a l'exterior per fer d'entrenador de futbol va ser a Estònia el maig de 2015, i va començar entrenant al Levadia, sent l'entrenador dels equips Sub-12, Sub-17 i finalment tenint el càrrec de 2n entrenador de l'equip Sub-21 del club. L'agost de 2016 però, va fitxar pel primer equip del FC Flora de la primera divisió com a 2n entrenador. El 2017 va començar també com a 2n entrenador del primer equip en un altre club de la lliga, el Paide Linnameeskond. Però va decidir rescindir el seu contracte amb el club i tornar a Sant Fruitós. Participant en el Campus del Barça a l'estiu de 2017. Fent ruta per EUA amb l'escola del Barça passant entre d'altres, per Chicago, Charlotte i Detroit. També al 2017 va ser el 2n entrenador del primer equip de l'Europa (a Barcelona). Actualment ha fitxat



per un club de la 2a divisió finlandesa com a primer entrenador. El club es diu Ekenäs IF. Ekenäs és una ciutat petita del sud de Finlàndia a una hora de Helsinki. Ha firmat per una temporada i marxa a viure allà aquest gener de 2018. Gabri ens comenta "és una oportunitat nova i atractiva per a mi ja que aquest cop vaig com a primer entrenador. Fins ara amb els equips sèniors sempre he estat 2n entrenador." Parlem amb ell de la seva primera experiència a l'exterior.

### Un cop finalitzats els estudis, t'havies plantejat marxar a fora a treballar?

Sabia que era una bona oportunitat i més d'un cop ho havia pensat, però no era una prioritat per a mi.

### Com era el teu dia a dia a Estònia?

Entrenàvem cada dia, només el dia després de partit teníem lliure, i algunes setmanes fins i tot, si era de doble partit setmanal no descansàvem cap dia. Habitualment entrenàvem a les 11.30h, per tan a les 9 normalment arribàvem a oficines, fèiem la reunió amb els membres del cos tècnic i preparàvem la jornada diària. Depèn del dia també hi havia sessió de vídeo amb els jugadors. Després de l'entrenament menjàvem al club tota la plantilla, i més tard algun dia tocava reunió amb el director esportiu i sinó acostumava a acabar la nostra jornada laboral.

### Com et va sorgir l'oportunitat de marxar a treballar fora?

A través d'un campus de futbol rus (l'exdirector esportiu de l'SFEF, Jaume Comellas al qual li estaré sempre agraït) va aconsellar a l'empresa russa perquè hi pogués anar. Un dels campus va ser a Tallin, i aquí vaig conèixer els directius del club del FC Levadia. Aquí vaig passar la meva primera etapa amb equips Sub 12, Sub 17 i Sub 21.

### Continuaves jugant a futbol a Estònia?

No, va ser una de les coses que més vaig trobar a faltar, però eren masses hores de dedicació al futbol i el clima també era un obstacle per a seguir jugant.

### Quins consells donaries a joves estudiants que vulguin dedicar-se al món de l'esport en general?

Sobretot que es formin molt a casa nostra, el futbol sobretot i crec que l'esport en general del nostre país està molt ben valorat arreu del món. Els resultats dels clubs i entrenadors més mediàtics acompanyen, però també te n'adones quan estàs a fora que la formació dels entrenadors d'aquí és de més qualitat que a l'estranger. La competència i els docents són factors importants. Aconsellaria marxar a l'estranger per formar-te i créixer a nivell professional i personal.

### El fet de marxar a viure a l'estranger què et va suposar?

Primer de tot millorar l'anglès a marxes forçades. El meu nivell era molt baix. Cada cop és més important dominar l'anglès, com a mínim. Probablement et fa estar més segur, creure més en les teves possibilitats i et fa ser més autònom.

### Com van ser els primers dies de viure allà?

Els primers dies van ser millors que l'últim temps aquí. Al principi era una experiència molt nova i atractiva, a més vaig arribar a la primavera i el clima començava a ser còmode per viure i entrenar. A més hi havia un amic i alhora company de feina amb mi, el Jordi Clares (ell ara segueix amb INEF a Lleida i treballant a l'UE Lleida). L'últim període allà va ser més dur. El fred, la foscor a les 4 de la tarda i la pressió pels resultats (en aquest nivell és el més important) va fer que emocionalment, en aquell moment, dubtés si continuar o no.

### Vols seguir entrenant els equips de fora, o t'agradaria provar amb equips d'aquí?

Tinc una possibilitat molt bona ara a Finlàndia per seguir creixent com a entrenador professional. A Catalunya es gairebé impossible per ara tenir una opció així.

Laia Candàliga